

אָהַד

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה, ורחל העומדת אחורי ד' ספירות תנה"י דז"א שבה שם **אדנ"י**.

אחדות גמורה **יאהדוניה**

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות ב"ת דין מוד' אותיות הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב.

ע"ב	יוד ה"י ו"ו ה"י	א	ולייחדם ע"י	א	סקילה
ס"ג	יוד ה"י ואו ה"י	ה	ולייחדם ע"י	ד	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	ז	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	חנק

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה **"א"דס"ג** דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ **ש"ך ש"ך** דינים דזו"ן הנכללים אה"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדנ"י** שבה **אלף דלת נו"ן יוד** שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **ש"ך ש"ך ו"י"א**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם הנוק' דז"א, [מהיכל אהבה דאו"א עם הכלים] עם הרפ"ח ניצוצין [דאו"פ דאח' דכחב"ד דה"פ דכל אחד מה"פ חכמה הכללית דזו"ן דאצילות דכל פרט דאבי"ע דאצילות דהכוללים ודהפרטים דזמנים דנשמות וספירות דחיצוניות ופנימיות דפנימיות ופנימיות וחיצוניות דחיצוניות דפנימיות הכולל] **אל הז"א**.

מדריגה ז'	יוד ה"י ו"ו ה"י	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדריגה ה' וז'	יוד ה"י ואו ה"י	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, הנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מדריגה ג' וז'	י"הוה יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדריגה ב' שהיא ד'	י"ה י"הו י"הוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, הנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח.		

ויכוין לחבר זו"ן, ומתחברת רחל עם נוק' **יאהדוניה**

גם להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן:

	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	
	יְהוָה	יְהוָה	
אֱהִיָּה			אֱהִיָּה
יְהוָה			יְהוָה
	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	
	יְהוָה	יְהוָה	
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
	יְאֱהִי־וְנָהִי		
	לְחַז"ן בַּג"ה דת"י דזו"ן		

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דהוד דתבונה, ולהעלות לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [כניסה לכלי] בינה דז"א.

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א עם הבירורים הנז' למ"ן לאו"א.

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה
אלהים	אלהים
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה
אלהים	

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל:

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

בינה

הה הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה הה
 הה הה

חכמה

הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי
 הי הי

גבורות
 יה

חסדים
 יוד הא

למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל.

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
 יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
 יְהוָה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חו"ג

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
 אלף למד הי יוד מם

למ"ן לאו"א

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מבררים מברורי או"א שנפלו במקום זו"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מברורי אחריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק' ע"י שגם הם יבררו מברורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג:

יוד הי וואו הי
איהיהיה

יוד הי ויו הי
איהיהיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק טיפות המוחין דחו"ג עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק הנוגעים לברורים הנז' ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות עתיק), לחב"ד דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א) (בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י.

איהיהיה

להמשיך טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולחמשיך המוחין דחו"ב דבינה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א) (בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך טיפות החו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם אור עצמות דעתיק, לנה"י דחג"ת דא"א שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם אור עצמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלף הי הי יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחב"ד דאימא. גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד. ואימא עם תבונה פרצוף אחד. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצוניות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

ויזוג פנימי רוחא ברוחא	ובחב"ד	בכתרים	ויזוג פנימי רוחא ברוחא
איהיהיה	אהלההים	אההיהה	איהיהיה

(א) ועיין בס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחיצוניות כנו' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א וכנ"ל.

(ב) וכמ"ש בס' עלי נהר די"בע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א צ"ל אח"כ וט"ס נפל בספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ט"ס יען כי רצה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה מלבד הזווג החיצון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש בס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה

סדר ערכים וכינויים

עץ היים למוצאיהם

מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח יסוד	בינה	חכמה	קוץ היוד כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נרנח"י
נוקי (1)	ז"א (2)	אימא (3)	אבא (4)	אריך (5)	5 פרי
יעקב ורחל	זו"ן	ישו"ת	או"א עילאין	ע"י ונוקי א"א ונוקי	י"ב פרי
עשיה	יצירה	בריאה	אצילות	א"ק	עולמות
אותיות	תגין	נקודות	טעמים	טעמים ¹	טנת"א
צבאות לעולם ירצה בלי ניקוד	שבא ת' חולם קובוצ שורק	צירי	פתח	קמץ	ניקוד
עטרת היסוד	ג יד שמאל ת גוף ה רגל שמאל הברית	ח יד ימין נ רגל ימין	מוח ימין	גולגלתא	גוף
בין (מילוי-כ"ו)	מ"ה (מילוי-י"ט)	ס"ג (מילוי-ל"ז)	ע"ב (מילוי-מ"ו)	ע"ב ¹	הו"י במילוי
יוד הו הו הו	יוד הא ואו הא	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי		
קנ"א (מילוי-ק"ל)	קמ"ג (מילוי-קכ"ב)	קס"א (מילוי-ק"מ)	קס"א (מילוי-ק"מ)		אקי"ה במילוי
אלף הו הו הו	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי	אלף הי יוד הי		
כבד	לב	מוח	מקיף חיה	מקיף יחידה	מל"כ
היכל	לבוש	גוף	נשמה	שרש	שנגליה

גלגלתא-כתר

יְהוָה

מוח שמאל-בינה

נוקי דעתיק

יְהוָה

זרוע שמאל-גבורה

אימא עי'

יְהוָה

רגל שמאל-הוד

נוקי דז"א

יְהוָה

דעת

א"א ונוקי

יְהוָה

גופא-ת"ת

ישש ותבונה

יְהוָה

הברית-יסוד

יעקב ורחל

י"ד הו וו הו

עטרת היסוד-מלכות

יְהוָה

מוח ימין-חכמה

עתיק

יְהוָה

זרוע ימין-חסד

אבא עי'

יְהוָה

רגל ימין-נצח

ז"א

יְהוָה

מ"ה

מלכות	יסוד	הוד	אותיות (ז"ת)		חסד	גבורה	תפארת	נצח	בינה	תגים	נקודות	טעמים
מלכות	יסוד	הוד	נצח	ז"א	חסד	גבורה	תפארת	נצח	בינה	אבא	דכ' דא"א	דכ' דעתיק
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
יעקב	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר

ב"ן

מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	כתר	נוק' דעתיק	כתר
מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	כתר	נוק' דעתיק	כתר
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
נוק' דעתיק	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
רחל	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
ה"ר	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
ישן	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

עתיק כתר דמ"ה

נוק' דעתיק חמש ראשונות למלכות דכתר דב"ן (ישן) וניתוסף לו מחדש ט"ס וחאי דכתר לכתרה,

גם לוקח מהחדש ג"ר דחכמה דב"ן וד"ר דבינה דב"ן וגם השבעה כתרים דז"ת דב"ן

כתר דחכמה לחכמה,

כתר דבינה לבינה

חז"צ דחכמה כתרי חג"ת לחג"ת שלה

וחכמה בינה וחסד דבינה וכתרי נה"ס לנה"ס שלה

הערות

ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב אש"ל אות ב'.

ע"י אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם). ענ"ה (חידושי השד"ה) דף פ' ע"א. נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן). ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.

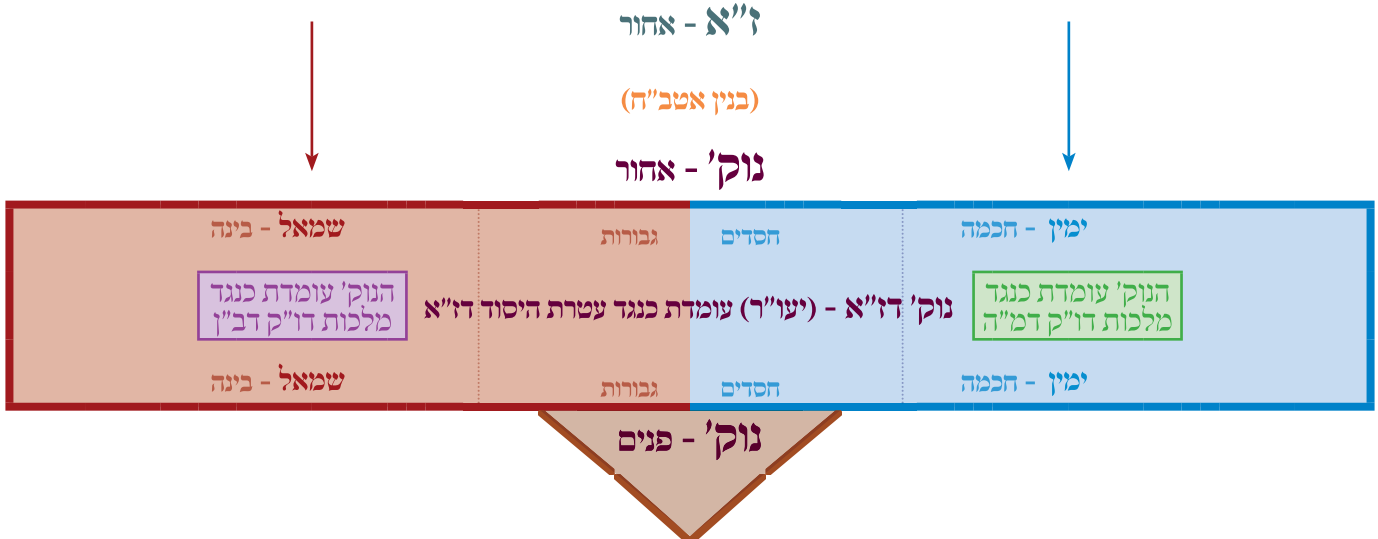
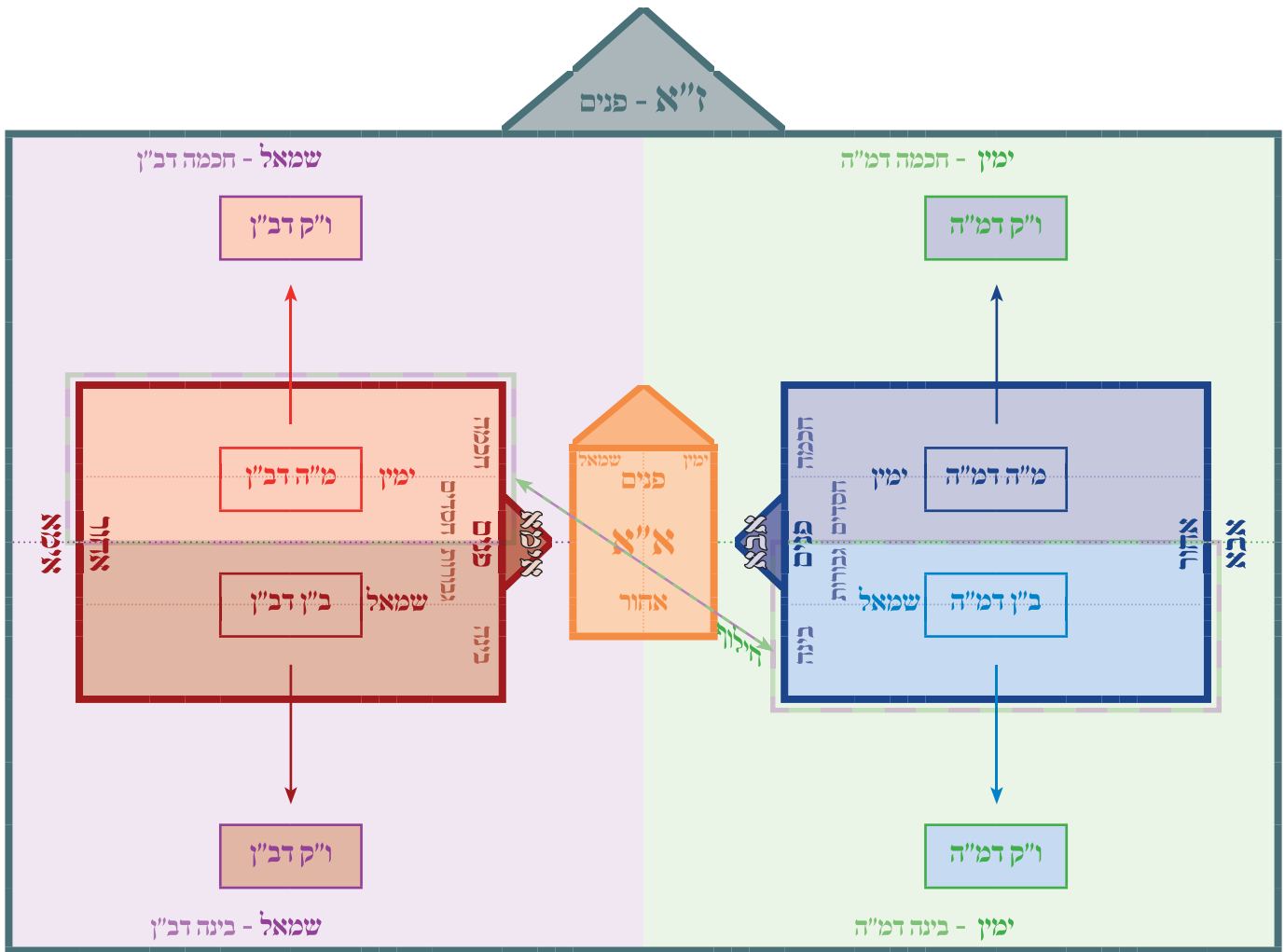
יש לציין שרק המלכיות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים), ולכן רק בירורים אלו יתקנו ויהפכו להיות חלק מבנין זו"ן.

לעומת זאת, המלכיות דכ"ב דב"ן לא נשברו, ולכן המלכיות עצמם (לא בירורים) דכ"ב דב"ן יהיו חלק מפרצופי הג"ר.

כידוע, הבירורים מעוררים את היחוד לצורך הבאת המוחין. ולכן, בירורי המלכיות דכ"ב דב"ן רק מעוררים את היחוד, אך לא מהווים חלק מהבנין. בירורים אלו הם: א. בחי' הנה"י דכל פרצוף שנתלבש בפרצוף שמתחתיו, בזמן מקרה המלכים, ונהפך להיות עצם מעצמיו ובשר מבשרו של הפרצוף שמתחתיו, וירד לבי"ע עם שביר הכלים וניצוצות של המלכיות דב"ן דזו"ן. ב. התארכות - התפשטות - א"א או"א עד לגבול עולם האצילות, ונקראים גם כן בירורים.

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.



הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אחר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

אימא - ב"ן - שמאל (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

שמאל אימא	ימין אימא
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה

אבא - מ"ה - ימין (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

שמאל אבא	ימין אבא
ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה

לפני החילוף הפרטי:

המוחין נקראים תמיד: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה

מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה
חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאימא) הוד	יסוד (דאימא) נצה
בתוך י' בלי ז"א (דמצד אימא)	

ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא)
דעת (חסדים גבורות)	דעת (חסדים גבורות)
יסוד (דאבא) הוד	יסוד (דאבא) נצה
בתוך י' בלי ז"א (דמצד אבא)	

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חזרו למקומם הראשון)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

מקורות
ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א.
סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

הערות
* ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עטרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.
* בפורים, הארת מרדכי (עטרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ר ח"ב שאלה שנ"ד).

הקדמת הרה"ג השד"ה בענין החילוף הפרטי והכללי - אור"ה דף ק"ב (ע"י ע"ה ח"א דף ק' ע"ד, השמ"ש אות א')

דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה.

ב. כשהוא לצורך זווג ז"ן הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמ"ש לצורך יעקו"ר. והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן (כדלקמן), והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא. ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה דב"ן (כמ"ש באור"ה דף רמ"ו סע"א) וב"ן דב"ן ומקודם היו מלובשים בהודות וחצי השמאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלבשים תוך נה"י דאימא [עיי' בזה בעלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מו"א ובזווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג דהולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקו"ר (ע"י שמ"ש הנ"ל).

ג. ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה אז הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה אז ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים חצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך חצאים התחתונים אפשר כמ"ש בנהר שלום (די"ג ע"ד) ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר דהטעם לפי שברכת האירוסין אינה נעשית בשבת דאסור לקדש אשה בשבת כדפסק מרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ד משום קנין לכן כ' מזדווגים חצאים התחתונים שהם ישסו"ת שמזדווגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דז"א כנודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך לז"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסדים שבה שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג ז"ן הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

יצא לנו מזה שבזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השמאלים דאו"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בשמ"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן הכוללים של התפלות והמצות שמזדווגים במוסף שבת ובזו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בתיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים שמזדווגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף, אך מ"מ לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת ב"ן דמ"ה בהיותה באח' ע"ד ז"ן הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א הכוללים של אחר החילוף המתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' ונסרת. ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' דהולדה נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל ג' סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו:

וזה החילוף הכללי דאו"א לתת מוחין לזו"ן אינו נעשה כ"א במצות פו"ר, ובכל מקום שכ' הרב חילוף פרטי שייך לשאר מצות כאשר יבואר להלן. ואל יקשה בענין מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין שלצורך זו"ן הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א, שהם מ"ה וב"ן דב"ן, ובזווג לעשותה כלי נותן לה ב"ן דמ"ה שנקראים חסדים דאימא, ושם מיירי בזווג ז"ן הגדולים כשהן שוים בקומתם, דלא קשיא מידי דהתם איירי במוסף שבת ובתפלות יו"ט. ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ך יעוש"ב ובתפלות ובמצות אינו נעשה חילוף כללי דאו"א [צ"ע במ"ש התו"ח דקכ"ד ע"ב] כי אם חילוף פרטי כמו בחול אלא שיש חלוק בנסירה בין ז"ן הגדולים שזווגם בשבת ויו"ט לבין ז"ן הקטנים שזווגם בשאר התפלות:

וזה שכתבנו שלצורך הולדת הנשמות כשמזדווגים או"א נעשה חילוף הכללי מבואר בפרק עשירי משער המוחין ובפרק ז' משער אנ"ך בזווג אדה"ר להוליד קין והבל ושם מבואר שלצורך הולדת הנשמות, הזו"ן מקבלין מוחין מאו"א הכוללים, שאבא היה קודם החילוף מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היתה ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא מ"ה וב"ן דמ"ה ואימא מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש היטב:

ועפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין וז"ל ואז נותן לה בסוד הארה בחינת ה"ג שלה דב"ן [ר"ל ב"ן דב"ן] ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקראים חסדים דאימא כנ"ל וכולם מן ב"ן עכד"ק. ואח"כ הביא שם פירוש שני שמדבר בזו"ן הגדולים כיעו"ש ויש לדקדק דעל מה מדבר כאן שכ' ואז נותן וכו' וכולם מן ב"ן אם הוא בזו"ן הקטנים אי אפשר דהתם לוקחת תחלה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה לא רק ב"ן דב"ן כמ"ש ואם הוא בזו"ן הגדולים שכן האמת ששם לוקחת בתחלה רק הארת ב"ן דב"ן א"כ היה ראוי שבזווג לעשותה כלי ימשיך לה ב"ן דמ"ה וממה שכ' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ן משמע דקאי על מ"ה דב"ן שהם נקראים חסדים דאימא וזהו שכ' וכולם מן ב"ן דר"ל מ"ה וב"ן דב"ן ובהגהות כ"י הרנ"ה זלה"ה על ע"ח על מ"ש הרב הנקראים חסדים דאימא כ' שהם ב"ן דמ"ה וכונתו דקאי על ז"ן הגדולים כנ"ל אך מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור גם לפי ד"ק נמצא שזה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אח"כ וא"כ לא היה צריך לכתוב אח"כ עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחיל קודם ואז ובהגהות וביאורים כ' משם הש"ש שם שמ"ש וכולם מן ב"ן ר"ל מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש והן אמת שכן משמע מהלשון כאמור אך דברי הרב לא יתפרשו לא בזו"ן הגדולים ולא בזו"ן הקטנים כאמור:

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שמ"ש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים כנז"ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפלות והמצות אף בזווג ז"ן הגדולים אין מזדווגים או"א הכולליים ואינו נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמ"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסדי דוד כלל ק"ך יעו"ש:

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים בזה:

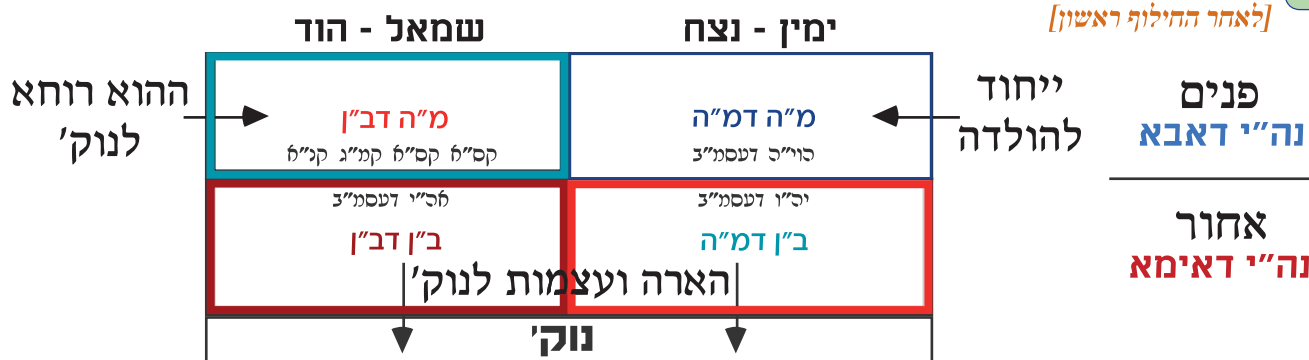
א. כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת נה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה ההוא רוחא נותן לה מ"ה

מקורות נוספים, בענין החילוף הפרטי דזו"ן הקטנים: ע"ח ח"ב דף פ"א ע"ג, פ"ב ע"א הגוב"י אות ד'. ע"פ שעה"כ דף ע"ד ע"א, משמע שרק בקדושה דמוסף הנוק' שווה בקומתה לז"א, ולא בשום תפילה אחרת. ולכן לא יתכן שהנוק' כאן היא ו"ק דב"ן, שהרי ו"ק דב"ן תמיד גודלת עם ו"ק דמ"ה (זו"ן הגדולים). עיי' שער הגלגולים הקדמה כ"ו דף קפ"ב, בענין 5 מיני זיווגים: רחל נגדלת בשווה לז"א רק במוסף של שבת. עיי' קנין פירות דף כ"ג, שורה 4, בענין זו"ן הגדולים.

יד שמאל דא"א		או"א	יד ימין דא"א		
אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א			אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א		
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי		שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א		פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
אימא פרטי	אבא פרטי		אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)		שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]



ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימין) נה"י דאימא (צד ימין)



ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימין) נה"י דאימא (צד ימין)



מקורות
 ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
 אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
 נה"ש דף ז' ע"ד.
 אור הלבנה חלק אור החיים
 דף רמ"ו ע"ב.
 ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
 צדק ושלום דף י"ח ע"א.
 תו"ה מ"ו סע"ב.
 בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
 שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
 ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
 כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

בזו"ן הגדולים, ז"א נתון לנוק' רק בין דב"ן (באטביח), שהרי מ"ה דב"ן סתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה וב"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
 ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב. שע"ר ח"א ש' ר"א (א"א לחלק את לבוש היסוד).

ע"י אוצרות חיים שער ז"א פ"א, ובעיקר בדף כו' ע"ג אש"ל אות ו'. ע"י גם מבו"ש ש"ה ח"א פט"ז דף מדי ע"א שמועה א' ושמועה ג', ובדף מדי ע"ב שמועה ב'.

מקורות נוספים: ע"ח שכ"ט פ"ה, שכ"ה פ"ו. מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו ופ"ז ופ"ח. מבו"ש ש"ה ח"א פ"ו דף לח'.

השד"ה באות ו', מביא ג' שמועות שונות מדברי הרב, ומוכיח שאלו השמועות אינן חלוקות אלא מתיחסות לזמנים שונים. שלושתם בזמן עיבור ויניקה, אלא ששלושת הזמנים הם עיבור דעו"י (שמועה ג'), יניקה דעו"י (שמועה א'), ומוחין דעו"י (שמועה ב').

שמועה ג' - רגילה שכ"ה פ"ז מבו"ש מד' ע"א עיבור דעו"י	שמועה ב' מבו"ש מד' ע"ב מוחין דעו"י	שמועה א' - מיוחדת שכ"ט פ"ה מבו"ש מד' ע"א יניקה דעו"י	אוצרות כו' ע"ג (פרקין) עיבור דעו"י	ו"ק דא"א (בתוך ז"א)
				פ"ע דחסד
				פ"א דחסד
		דעת (2)		פ"ת דחסד
				פ"ע דגבורה
				פ"א דגבורה
		דעת (2)		פ"ת דגבורה
				פ"ע דת"ת
		יסוד דע"י בכתר דז"א (4) חכמה (חצי ת"ת דא"א)		פ"א דת"ת
		חכמה (1)		פ"ת דת"ת
	כתר (6)	חכמה (6)		פ"ע דנצח
		דדי או"א (5)	חכמה (3)	פ"א דנצח
	חכמה (7)	חסד - נצח	חסד	פ"ת דנצח
	חסד	ת"ת - יסוד (9)	נצח	פ"ע דהוד
	נצח			פ"א דהוד
	בינה	דדי או"א (5)	בינה (3)	פ"ת דהוד
	גבורה	גבורה - הוד	גבורה	פ"ע דיסוד
	הוד	נוק דז"א (9)	הוד	פ"א דיסוד
	דעת	בינה	דעת (3)	פ"ת דיסוד
	ת"ת	בינה	ת"ת	פ"א דיסוד
	דעת - שאר גופא דז"א	בינה	יסוד	פ"ת דיסוד

הערות:

* בע"ח כתי"י יש רק שתי שמועות, במודפס יש ג'. השמועות ב' וגי ברי"ש מתחלפות עם השמועות ג' ובי של מבו"ש.

* שמועה א' מופיעה בסדר שונה, במבו"ש.

(1) חצי ת"ת דא"א בחכמה דז"א: ע"י מבו"ש דף מדי ע"ב, פעם כתוב חצי ת"ת ובד"כ פ"ת דת"ת. ומסקנה: פ"ת דת"ת רק עם מוחין דאימא, וחצי ת"ת גם מוחין דאו"א.

(2) פ"ת דחו"ג דא"א בדעת דז"א: הגהת השמי"ש ע"פ שכ"ט פ"ה, זה לא מופיע במבו"ש, אלא כתוב אפילו במפורש שאין דעת.

(3) פ"ע דנה"י דא"א בחב"ד דז"א: ענין זה לא מתורץ עם השמועה ג', ממבו"ש. ע"י הגהה בסוף או"ח דף נח' ע"א, מיושב ע"פ דף כב' ע"ג, ר"ש אות א'.

(4) יסוד דע"י בכתר דז"א: במבו"ש כתוב חצי יסוד דע"י בכתר דז"א. זה לא כ"כ קשה מפני שכתר דז"א בקושי מגיע לחי"ת דע"י.

(5) פ"ע דני"ה דא"א בדדי או"א: במבו"ש כתוב פ"ע דני"ה דא"א בדדי בינה.

(6) ע"י השד"ה, סוף אות ו', ע"פ מ"ש בשער כ"ה פ"ו, שהת"ת דא"א שהיה חב"ד בזמן היניקה דז"א (שמועה ג'), נעשה כתר דז"א בזמן הגדלות. נמצא שזאת השמועה (דהיינו שפ"ת דת"ת דא"א מתלבש בכתר דז"א, שהיא שמועה ב') בגדלות דעו"י.

(7) במבו"ש לא כתוב "ואינם מתפשטים".

(8) במבו"ש כתוב נה"י דא"א בלשון סתם, בלי למעט פ"ע.

(9) ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"א (י"ו"ש איהו בנצח ואיהו בהוד").

סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

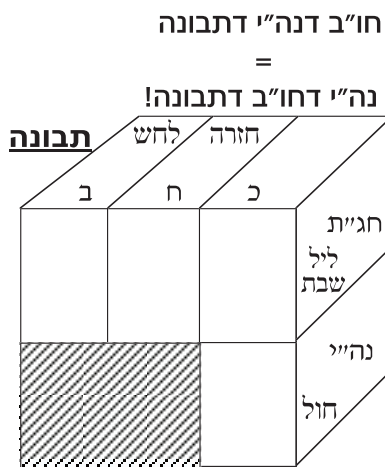


סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן בקריאות שמע השונים (אחור)

מקורות
 שעה"כ דף י"ט ע"ג.
 סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
 ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
 נה"ש דף י"ז סע"ג.
 ע"ה ח"ב דף כ"א ע"ב.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
 קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

מקום ההמשכה	ו"ק דגדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ	צ'	ל"מ	צ' (תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד ד)ז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד ד)ז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת ד)ז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקראים נוק' בתיבת שמע



עיבור	יניקה	מוחין
		כתר (מעש"ק) ח"ב ח"ג דכתר
		בניה (לחש) ח"ב ח"ג דכתר
		חכמה (חזרה) ח"ב ח"ג דכתר

לחש: ח"ב ח"ג דכתר דבניה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: ח"ב ח"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: ח"ב ח"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת



ישסו"ת - נשמה	
כחב"ד חגיית נה"י	שבת בבוקר כחב"ד בנתעלה וישב...
כחב"ד חגיית נה"י	ליל שבת חג"ת
כחב"ד חגיית נה"י	חול נה"י

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	ז"א	אימא	אבא	עתיק	חכמה	א"א	נוק' דע"י
נוק'	נוק'	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	א"א	נוק' דע"י
בינה	בינה	יעקב רחל	יעקב רחל	אבות	אבות	א"א	נוק' דע"י
		חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	מודים	מודים	א"א	נוק' דע"י
		שום שלום	שום שלום	הטוב שמך	הטוב שמך	א"א	נוק' דע"י
				מגן אב'	מגן אב'	א"א	נוק' דע"י
				כריעה וקפידה י'	כריעה וקפידה י'	א"א	נוק' דע"י
				כריעה וקפידה י'	כריעה וקפידה י'	א"א	נוק' דע"י
				כריעה וקפידה י'	כריעה וקפידה י'	א"א	נוק' דע"י

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

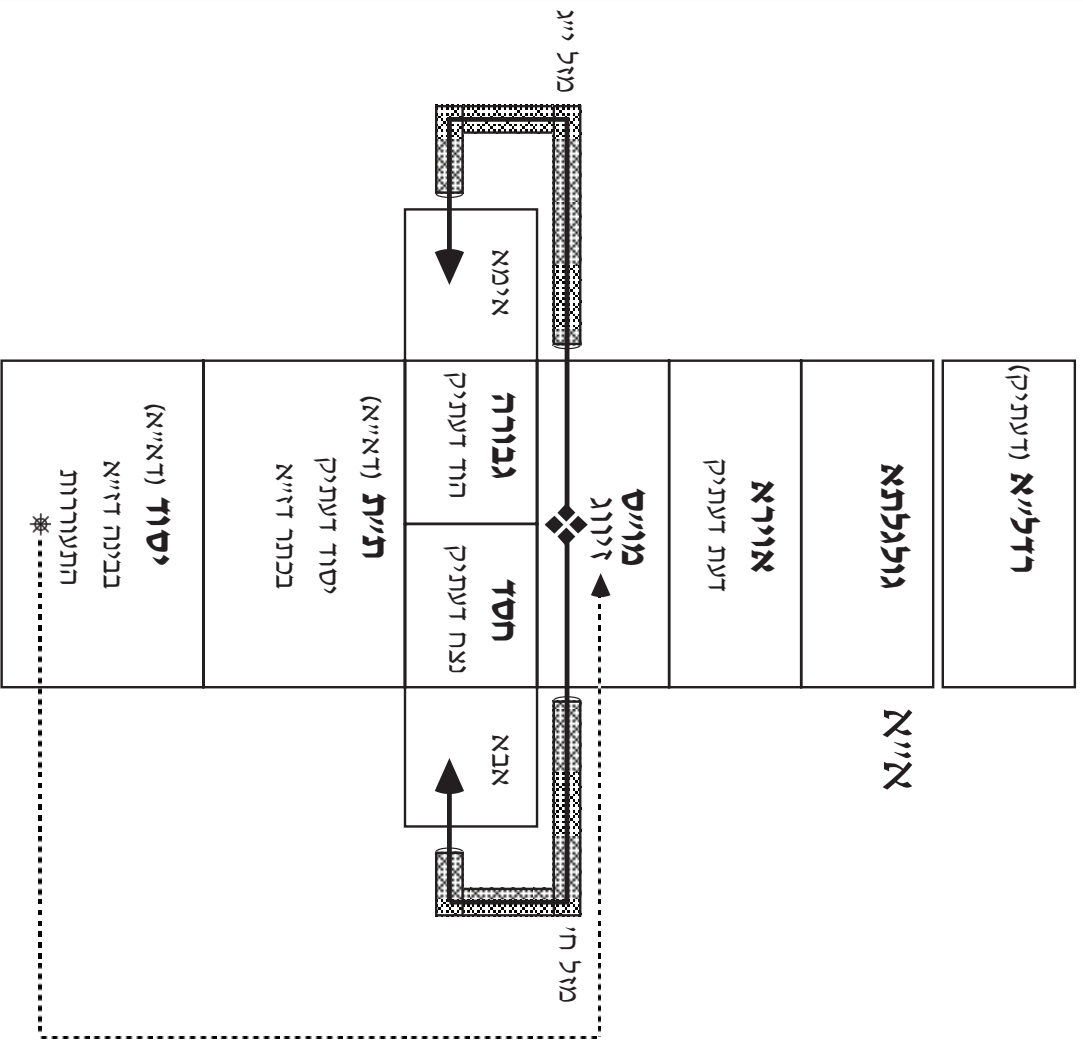


עי' ע"ה ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"ב שאלה קנ"ג.

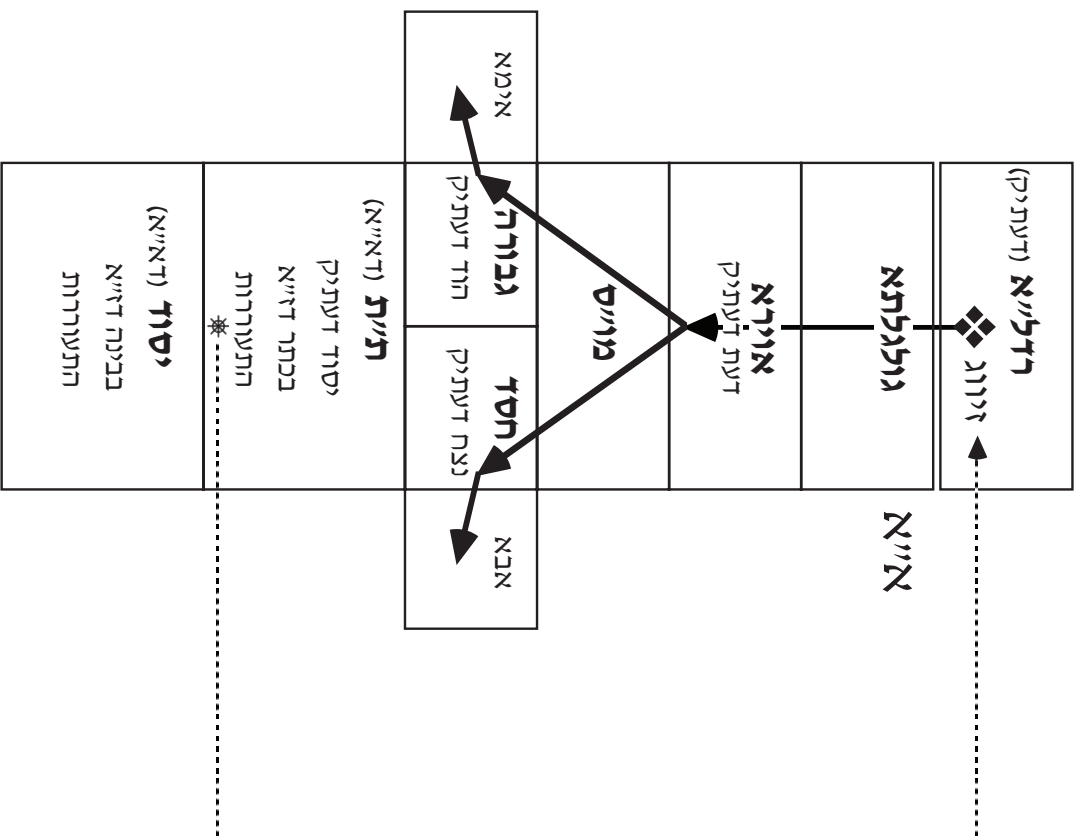
עי' בענין כריעות וקפידות בעמוד 180.

ע"י סידור הרשימה ח"א דף ל"ג ע"ב (מילת "אחד"), ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג ריפ"ש אות א', אמ"ל דף ס"ד ע"ג אות ע"ח, פתי"ע דף י"ט סעי"ד אות ט"ז ד"ה ע"ד מצאתי, שם משמעון דף צ"ז ע"א, תו"ח דף קס"ט ע"א.

סופר ב' - מלכר



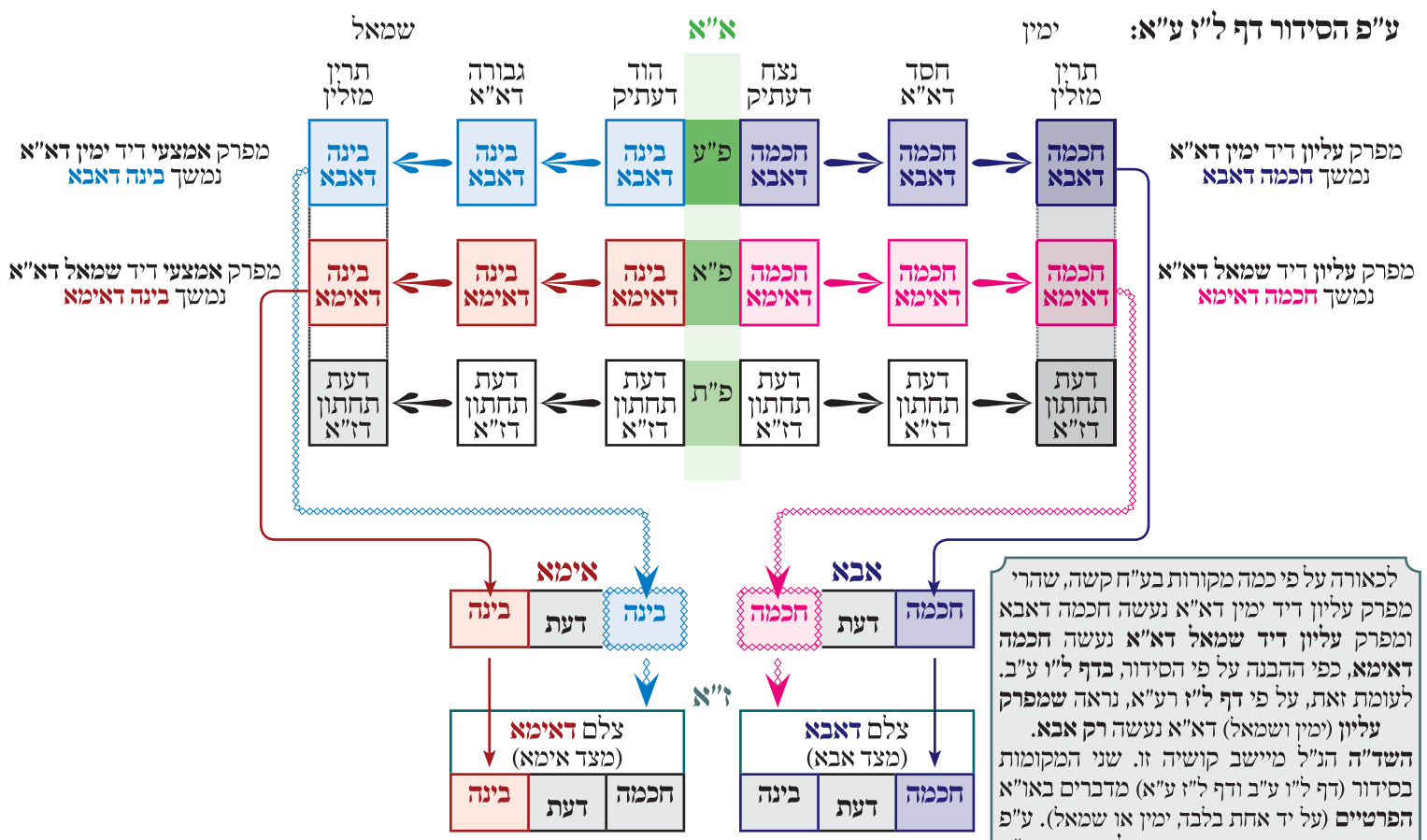
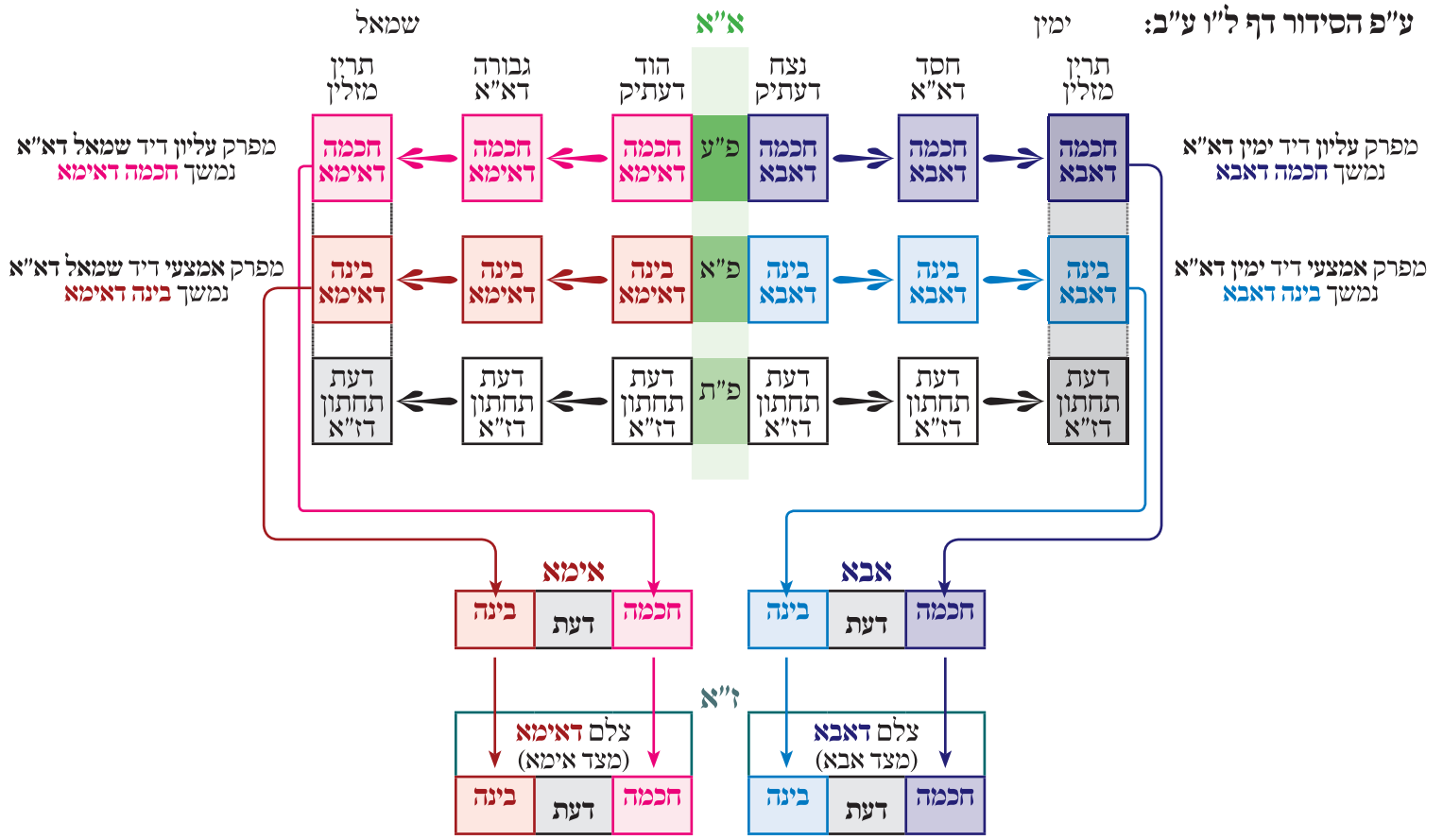
סופר א' - מלגו



ע"פ שיטת הריפ"ש, המסלול "מלכר" הינו העיקרי.

מקורות
 סידור חול דף ל"ו ע"ב, ל"ז ע"א. ע"ח ה"א דף צ"ד סע"ג שמו"ש אות א'. ענ"ה דף פ' ע"א, חידושי השד"ה. ענ"ה דף מ' ע"א אות מ"ד.

סדר המשכת חב"ד דז"א ע"פ חלוקת ג' פרקין דחג"ת דא"א (נה"י דעתיק מלוכש בתוך חג"ת דא"א)



לכאורה על פי כמה מקורות בע"ח קשה, שהרי מפרק עליון דיד ימין דא"א נעשה חכמה דאבא ומפרק עליון דיד שמואל דא"א נעשה חכמה דאימא, כפי ההבנה על פי הסידור, בדף ל"ו ע"ב. לעומת זאת, על פי דף ל"ז ע"א, נראה שמפרק עליון (ימין ושמואל) דא"א נעשה רק אבא. השד"ה הג"ל מיישב קושיה זו. שני המקומות בסידור (דף ל"ו ע"ב ודף ל"ז ע"א) מדברים באו"א הפרטיים (על יד אחת בלבד, ימין או שמואל). ע"פ הבנה זו, המבנה שונה: מפרק עליון דיד דא"א נעשה חו"ב דאבא, ומפרק אמצעי דיד דא"א נעשה חו"ב דאימא. ויש לראות את ב' הסוגיות בסידור, על פי מבנה זה.